

miatt nem fogadhatta el. Ez időben öt hónapot töltött katonai szolgálatban, majd a Front-színház igazgatója lett és lelkes kis gárdájával hasznos szolgálatot tett, amiért Vilmos császár a német becsületrend lovagjává nevezte ki és megkapta a rend emlékérmét és okiratát. Ezután ismét a Városi Színház tagja lett, a Faludi-rezim alatt, majd 1922-ben a »Faun«-kabaránál működött. — Neje: Kasper Gizella, színésznő, sz. 1888. jan. 29-én, Budapesten. 1904. okt. 29-én lépett vele frigyre, Budapesten.

Pázmán Mihály, színigazgató, 35 évig küzdött a vidéken mint a magyar nyelv egyik lelkes terjesztője. Társulatát mindig példásan vezette, tagjait megbecsülte és ezért szép előadásokat is tudott produkálni. 1842. okt. 5-én mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, a »Rózsa« c. Szigligeti-vígjáték Nagy Endre szerepében. 1849. júl. 18-án társulata 117 pfrt 47 kr-t és egy aranyat ajánlt fel a honvédseregnek. 1855. jún. 10-én a »Vasárnapi Ujság« így jellemzi: »Nemcsak mint igazgató, a szigorú rend fentartása, de talpraesett játéka által is mint színész helyét tökéletesen betölté. Jó termete, férfias hangja és ügyes testtartása által őt a természet színésznek bélyegezte.« 1857. febr. 16-án ismét fellépett a Nemzeti Színházban a »Cigány« Zsiga szerepében, midőn: »a cigányt egyéb sajátágaiban híven és sok komikai erővel ábrázolá.« (»Napkelet«, 1857. 7. szám). Ugyanakkor a »Budapesti Hírlap« is kedvező bírálatot közölt róla. (1857. febr. 18.) A »Hölgyfutár« 1858. 228. száma megemlíti társulatánál uralkodó rendet, pontosságot és kiváló ügyszeretetét. 1858-ban Szabadkán működik. 1863. febr. 22-én Kecskeméten megüli 25 éves jubileumát és még ez év tavaszán visszavonult, felszereléseit Sipos Károly (L. o.) vette meg. Ekkor Miskolcon telepedett le, a saját házába költözött, itt városi tanácsos lett. Ott halt meg, 1873. márc. 2-án. Némethy György színész búcsúztatta.

Pázmándy Dénes (szomori és somodori), orsz. képviselő, író, az Orsz. Színészegyesület egykori alelnöke, sz. 1848. júl. 10-én, Kömlődön, Komárom m. Gimnáziumi tanulmányait Pesten végezte, az

egyetemet Berlinben járta, később Párizsban időzött s az ottani irodalmi, művészi és színészeti nevezetességek nagy részével és ezen szakok alapos tanulmányozása után megismerkedve, ezen összeköttetéseit továbbra is fenntartotta. 1879. márc. havában a képviselőházban indítványozta, hogy a vidéki magyar színészet 50.000 frt segélyben részesüljön. Hosszabb időn át élénk részt vett a Színészegyesület vezetésében. A »Mai Nap« c. politikai napilapnak kezdeté óta főmunkatársa. Arcképe a Színészegyesület tanácstermét díszíti. Fordításai: »Egyik olyan, mint a másik«, vj. 1 felv. Írta Narrey. Bem. 1869. jún. 11. Nemzeti Színház. Felújítása: 1903. okt. 14-én volt. »Ritka férj«, vj.

Péchy Erzsi, (Ilona, Antónia), énekesnő, sz. 1890-ben, Székelyhidon (Bihar m.) Nagyváradon és Kolozsvárott járt iskolába, azután feljött Budapestre és itt Maleczky Vilmosnénál, majd V. Krammer Teréznél tanult énekelni, közben 1912-ben elvégezte Rózsahegy Kálmán színésziskoláját s ekkor Beöthy László a Király Színházhoz szerződtette, ahol első sikereit mint Mimóza 1912. jún. 4-én a »Gésák«-ban, majd a »Mozikirály«-ban aratta. Ezután a Modern Színpad tagja lett. 1918. jún. 21-én a Vigszínházban nagy sikere volt a »Médi«-ben és a »Három a kislány«-ban, továbbá a Városi Színházban is, ahol a »Lili bárónő« c. operettben döntő sikert aratott. 1920. szeptemberében ismét a Király Színháznál működött, ahol az »Utahilány«-ban volt az első fellépés. Ugyanakkor a Revü Színház primadonnája is. 1923. márc. 13-án a M. Kir. Operaház felléptette a »Remete csengetyűjé«-ben, Friquet Rózi szerepében és itt is kitűnően illeszkedett be az ensembleba. Ekkor hírneve már eljut a külföldre is és ez év szept. 14-én meghívják Bécsbe, a Johann Strauss Theaterbe, ahol az »Ein Märchen aus Florenz« c. operettben elragadta a bécsieket. Játzott még a Városi, a Scala- és a Blaha Lujza Színházban is. 1925. máj. 23-án francia nyelven eljátszotta a »Szép Heléná«-t a budapesti francia követség estélyén. Az elért nagy művészi sikerért a francia Akadémia tisztjévé nevezték ki. Az eredeti kítüntető oklevél szövege a következő: »A közoktatás-